

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Kučery a soudkyň JUDr. Ireny Sekavové a JUDr. Gordany Burianové v právní věci

žalobce: **Ing. J. H.**, narozen [redacted],
bytem [redacted],
zastoupen advokátem Markem Hlaváčem,
sídlem Akademická 663/5, 108 00 Praha 10

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO: 01312774,
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3,
zastoupena advokátem Mgr. Dušanem Sedláčkem,
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

o nahrazení projevu vůle, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 18. 8. 2020, č. j. 11 C 55/2020 – 86,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení 22 765 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Rakovníku (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 18. 8. 2020, č. j. 11 C 55/2020 – 86, nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobcem smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“), a to k pozemkům parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] a parc. č. [redacted],

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Buiová.

regulačního a zastavovacího plánu Inv.č. [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE], podle kterých byly jednotlivé pozemky určeny k souvislému zastavění bytovými nebo rodinnými domy, komunikacemi nebo k zastavění průmyslovou výrobou. K vyvlastnění pozemku č. kat. [REDAKCE] k uskutečnění průmyslové výstavby a komunikace došlo na základě rozhodnutí odboru výstavby Obvodního národního výboru [REDAKCE], ze dne 22. 1. 1969. Žalobci tak vznikl nárok na náhradu podle ustanovení § 11 odst. 2 zákona o půdě za pozemky odňaté právním předchůdcům žalobce podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě. První žádost o vyřízení restitučního nároku rodiny byla podána v roce 1991, právo na poskytnutí náhradních pozemků vzniklo právnímu předchůdci žalobce v roce 1999 na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu [REDAKCE], ze dne 26. 5. 1999, č. j. [REDAKCE]. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 16. 5. 2012, č. j. 13 D 98/2007- 632, které nabylo právní moci dne 1. 6. 2012, byla ve věci dodatečného projednání dědictví po Z [REDAKCE] H [REDAKCE], narozenému dne [REDAKCE], zemřelém [REDAKCE], schválena dohoda o vypořádání dědictví, podle níž žalobce jako dědic ze zákona v první dědické skupině nabyl polovinu restitučního nároku vedeného u Pozemkového fondu České republiky dle zákona o půdě za nevydané pozemky. Žalovaná nárok žalobce na náhradní pozemky eviduje ve výši 250 770,15 Kč, dle znaleckého posudku doc. Ing. Rysky byl oceněn restituční nárok žalobce (v rozsahu jeho podílu ve výši jedné čtvrtiny) částkou 9 596 740 Kč. Znalcem doc. Ing. Ryskou byly odňaté pozemky ohodnoceny zčásti jako pozemky stavební. Ke dni rozhodnutí soudu prvního stupně byl uspokojen nárok žalobce v rozsahu 3 444 243 Kč. Cena náhradních pozemků, které jsou předmětem řízení, byla stanovena znaleckým posudkem D [REDAKCE] R [REDAKCE] částkou 200 399,70 Kč (pozemek parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] 153 503,90 Kč, parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] 10 400,60 Kč, parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] 18 077,20 Kč, parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] 18 417,90 Kč). Jedná se o pozemky, které jsou ve vlastnictví státu, k nimž nemá stát omezenou dispozici s nakládáním a jsou vhodné k převodu.

8. Takto zjištěný skutkový stav odpovídá důkazům provedeným v řízení před soudem prvního stupně na základě něho je možné ve věci rozhodnout.
9. Odvolací soud shledal na základě zjištěného skutkového stavu správním i právním posouzením věci soudem prvního stupně.
10. Podle § 14 odst. 1 zákona o půdě oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který podle tohoto zákona se nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
11. Podle § 16 odst. 1 zákona o půdě, za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout oprávněné osobě jiné pozemky, poskytne stát finanční náhradu podle zvláštních předpisů (vyhláška č. 182/1988 Sb.).
12. Podle § 11a odst. 3 zákona o půdě (ve znění zákona č. 131/2006 Sb.) je stanoveno, že pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění, budou oceněny jako pozemky stavební.
13. Podle § 28a zákona o půdě se poskytují náhrady podle zákona o půdě v cenách, platných ke dni 24. 6. 1991, a to u věcí nemovitých cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb. (ve znění vyhlášky č. 316/90 Sb.).
14. V daném případě námitky žalované uplatněné v odvolání (nesouhlas s výší a postupem ocenění odňatých pozemků a odlišné posouzení liknavosti žalované) byly stěžejními námitkami žalované již v řízení před soudem prvního stupně. Za stavu, kdy soud prvního stupně se těmito námitkami mimořádně podrobně a detailně zabýval a ve svém rozhodnutí se s nimi v odůvodnění velmi podrobně vypořádal, považuje odvolací soud za dostatečné, pokud se s nimi v plném rozsahu ztotožní a pro stručnost na závěry soudu prvního stupně odkáže. Odvolací soud v tomto směru postupuje v souladu s usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 11. 2011, sp. zn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Buiová.

29 Cdo 3450/2011, podle kterého, vychází-li potvrzující rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé z týchž skutkových a právních závěrů jako rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé, pak se požadavkům kladeným na obsah odůvodnění takového rozhodnutí odvolacího soudu ustanovení § 157 odst. 2 o. s. ř. nikterak neprotiví, jestliže odvolací soud (byť i v reakci na námítky odvolatele) omezí své závěry na prosté přitakání správnosti skutkových závěrů a právního posouzení věci soudem prvního stupně. To je dáno charakterem (postavením) odvolacího soudu, který plní roli přezkumné instance a nebudeje svá rozhodnutí bez vazby na argumentaci soudu prvního stupně.

15. Soud prvního stupně posoudil hodnotu nevydaných pozemků podle závěrů znaleckého posudku znalce doc. Ing. Rysky, a to u části pozemků jako pozemků stavebních. Odvolací soud se zcela ztotožňuje s tímto závěrem, když tato otázka byla shodně posouzena již v dalších rozhodnutích shodného žalobce při nahrazení projevu vůle k vydání dalších pozemků vycházejících ze shodného nároku žalobce. V souladu s tímto závěrem lze odkázat i na závěr Nejvyššího soudu ČR (rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 4423/2018 – 812). Odvolací soud v tomto směru v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně, který se velmi podrobně a detailně otázkou zastavenosti jednotlivých pozemků odňatých právním předchůdcům žalobce na základě regulačního a zastavovacího plánu podrobně a detailně zabýval v odůvodnění svého rozhodnutí.
16. Shodným způsobem se odvolací soud ztotožnil i se závěrem soudu prvního stupně při hodnocení postupu žalobce při uplatňování svého restitučního nároku, kdy soud prvního stupně dospěl zcela správně k závěru, že v postupu žalované lze spatřovat postup liknavý a svévolný. Soud prvního stupně vycházel ze skutečnosti, že žalobce je nositelem hmotného, vynutitelného nároku na vydání náhradních pozemků již od roku 1999, když restituční nárok byl přímým restituentem uplatněn u orgánu státu již mnohem dříve. K uspokojení nároku v plném rozsahu nedošlo za dobu více než 20 let. Za takto dlouhou dobu došlo nepochybně i ke zmenšení okruhu vhodného majetku státu, ze kterého by mohl být žalobce uspokojen. Přístup žalované, která odmítá uznat hodnotu žalobcova restitučního nároku, žalobce zcela vylučuje z veřejných nabídek jako náhradní pozemky. Postoj žalované v tomto směru zůstává neměnný i přes opakovaná rozhodnutí soudu v rámci restitučních nároků. Za tohoto stavu je správný závěr soudu prvního stupně o důvodnosti žaloby žalobce jako oprávněné osoby podle zákona o půdě proti státu, kterou se domáhá nahrazení projevu vůle státu k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu konkrétních pozemků, aniž by bylo třeba trvat na tom, aby tyto pozemky byly dříve nabídnuty do veřejné nabídky, když bylo současně prokázáno, že žalobce jako nositel práva na vydání náhradních pozemků nebyl dlouhodobě ze strany státu na svém nároku uspokojen. Tento závěr je i v souladu s aktuální judikaturou Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR (například rozhodnutí sp. zn. 31 Cdo 3767/2007, III. ÚS 495/02, III. ÚS 495/05, I. ÚS 125/10). K postupu žalované přímo v případě žalobce lze znovu odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4423/2018. Odvolací soud tedy s ohledem na již shora citované usnesení Nejvyššího soudu ČR v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
17. Nárok žalobce nebyl ke dni rozhodnutí soudu prvního stupně uspokojen dosud v rozsahu 6 152 497 Kč. Ke dni rozhodnutí odvolacího soudu došlo k dalšímu částečnému uspokojení nároku žalobce, a to v celkové výši 551 294 Kč. Vzhledem k stanovené ceně náhradních pozemků, které jsou předmětem daného řízení (200 399,70 Kč) tedy nedošlo k uspokojení nároků žalobce v plném rozsahu. V řízení nebylo prokázáno, že by vydání předmětných pozemků bránila některá ze zákonných překážek uvedených v ustanovení § 6 zákona č. 503/2012 Sb., o státním pozemkovém úřadu. K žalobcem označeným pozemkům není uplatněn církevní restituční nárok, ani jiný restituční nárok podle zákona o půdě či jiného restitučního zákona, nejsou zastaveny veřejně prospěšnou stavbou ani na nich nedochází k realizaci opatření, které uvádí ustanovení § 6 písm. b) a c) uvedeného zákona.
18. Ze všech shora uvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako správný podle § 219 o. s. ř. ve výroku I. potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Buiová.

19. Rozsudek soudu prvního stupně byl jako správný v souladu s ustanovením § 219 o. s. ř. potvrzen ve výroku II. o náhradě nákladů řízení. Soud prvního stupně rozhodl v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. a v řízení úspěšnému žalobci přiznal náhradu účelně vynaložených nákladů. Spočívající v nákladech právního zastoupení. Výše těchto nákladů byla soudem prvního stupně stanovena v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu.
20. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle ustanovení § 224 odst. 1, § 151, § 142 odst. 1 o. s. ř. V odvolacím řízení byl v plném rozsahu úspěšný žalobce, kterému vznikly náklady na právní zastoupení, a to odměna za dva úkony právní služby (pisemné vyjádření k odvolání, účast právního zástupce u jednání odvolacího soudu) po 9 140 Kč podle § 7, § 11 odst. 1 advokátního tarifu, dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu a 21 % DPH ve výši 3 965 Kč, tj. náklady odvolacího řízení v celkové výši 22 765 Kč. Jako účelně vynaložené náklady nebyla žalobci přiznána požadovaná náhrada za promeškaný čas v rozsahu dvou půlhodin podle § 14 advokátního tarifu, když místo jednání odvolacího soudu se konalo v místě shodném se sídlem právního zástupce žalobce (město Praha).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Rakovníku za podmínek ustanovení § 237 o. s. ř.

Praha 9. února 2021

JUDr. Tomáš Kučera v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Buiová.